

РЕШЕНИЕ

№ 13804

гр. София, 08.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в публично заседание на 29.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **4630** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на „ДИ ЕНД ДИ МЕНИДЖМЪНТ ЕООД, ЕИК[ЕИК] с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 4, представлявано от управителя Ж. К. М. чрез пълномощника му адв. Х. Р. от САК с адрес на дейност [населено място], [улица] ет.5 , срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221724002198-091-001/11.12.2024 г., издаден от М. А. К.-Н. - орган, възложил ревизията, и Г. С. Б. - ръководител на ревизията, в частта с която е потвърден с Решение № 234 / 26.02.2025г на Директора на Дирекция „ОДОП“ С. и с който са установени допълнително задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 15 331,72 лв., в т.ч. за ДДС в размер на 10 533,34 лв. за данъчни периоди м. 06.2019 г., м. 07.2019 г., м. 08.2019 г., м. 12.2020 г., м. 10.2021 г. и м. 11.2021 г. и лихви в размер на 4 798,38 лв. Твърдят се нарушения на материалния и процесуалния закон, необоснованост, неправилност и липса на компетентност на издателя на РА. Жалбоподателя счита ,че при неправилно и недостатъчно ценене на представените в хода на ревизията документи , ответника е направил погрешни изводи за нереалност на доставките . Конкретизира се ,че процесните фактури са с предмет маркетингово проучване на пазара на недвижими имоти в [населено място] и изцяло са свързани с търговската дейност на жалбоподателя, изразяваща се в посредничество между инвеститори в строителния бранш и купувачи на построените имоти.

Счита също така ,че не е отговорен за действията на доставчиците си , поради което не би следвало на основание резултата от насрещните проверки при тях ,да му бъде отказано право на ДК.

Релевира доводи за нищожност на РА ,поради некомпетентност на органите издали заповедта за

възлагане на ревизията .Иска се отмяна на РА № Р-22221724002198-091-001/11.12.2024 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП С.-град в оспорената част и присъждане на направените в настоящето производство разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.М. , преупълномощена от адв. Р., която поддържа жалбата. Моли съда да отмени обжалвания РА по аргументи изложени в жалбата. Претендира присъждането на разноски по списък по чл.80 от ГПК и приложени доказателства за извършено плащане.

Ответникът – директор на Дирекция ”Обжалване и данъчно - осигурителна практика” при ЦУ на НАП-С., редовно призван, в о.с.з. чрез процесуалния си представител юрк. В. , оспорва жалбата. Моли същата като неоснователна и недоказана да се отхвърли и съдът да потвърди обжалвания ревизионен акт като правилен и законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност ,заключението на вещото лице по назначената ССчЕ , доводите на страните , намира че жалбата е подадена от легитимирано лице, в срока по чл.156 ДОПК и след изчерпване на възможността за обжалване по административен ред, поради което се явява допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

По силата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, Съдът преценява законосъобразността и обосноваването на РА, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевирани доводи за нищожност на РА в обжалваната му част, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221724002198-020-001/07.05.2024 г.,връчена по електронен път на 13.05.2024 г., издадена от В. В. П., в качеството на заместник на М. А. К.-Н., оправомощена със Заповед №РД-84-2200-311/23.04.2024 г. на и. д. директор на ТД на НАП С. и Заповед №РД-01-654/05.07.2023 г. на директора на ТД на НАП С., и двете на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „ДИ ЕНД ДИ МЕНИДЖМЪНТ ЕООД за определяне на задълженията по ЗДДС за периодите от 01.12.2018 г. до 31.07.2022 г. Със заповеди за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ №Р-22221724002198-020-002/05.06.2024 г., №Р- 22221724002198-020-003/13.08.2024 г. и № Р-22221724002198-020004/11.09.2024 г., издадени от М. А. К.-Н., оправомощена съгласно заповед №РД-01-623/22.06.2023 г. е продължен срокът за приключване на ревизията до 11.10.2024 г. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р- 22221724002198-092-001/01.11.2024 г., връчен по електронен път на 13.11.2024 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено писмено възражение.

Ревизията приключва с РА №Р-22221724002198-091 -001 /11.12.2024 г., издаден от М. А. К.-Н. - орган, възложил ревизията, и Г. С. Б., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, връчен на 11.12.2024 г. по електронен път. Установени са допълнително задължения за ДДС в размер на 10 533,34 лв. , вследствие на непризнато право на приспадане на данъчен кредит в същия размер по фактури от доставчиците „ОБЕДИНЕНИ ТЕЛЕКОМИ“ ЕООД /предишно наим. „АРИЕЛ ИНВЕСТ“ ЕООД/, ЕИК[ЕИК], „СПРОБГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „ОИ КЪМПАНИ“, ЕИК[ЕИК] /предишно наим. „НЕБ КЪМПАНИ“ ЕООД/, ЕИК[ЕИК].

Досежно възражението за нищожност на РА ,поради некомпетентност на органа , който го е издал ,съдът съобразява следното :

С решение № 9889/16.10.2025г. по адм.дело № 4342/2024г. на Първо отделение на ВАС е прието, че съгласно Тълкувателно решение (ТР) № 3 от 26.06.2025 г. по тълк. дело № 2/2024 г. на Общото

събрание на съдиите от Първа и Втора колегия на Върховния административен съд, не е нищожен ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите – служител на една териториална дирекция на Националната агенция за приходите, определен със заповед по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на директора на друга териториална дирекция на Националната агенция за приходите въз основа на заповеди по чл. 12, ал. 6, изр. първо ДОПК и чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл. 8 ДОПК компетентни са органите на втората (другата) териториална дирекция. Ревизионният акт не е издаден в противоречие с разпоредбата на чл. 112, ал. 2, т. 2 ДОПК, поради което следва да се приеме, че е издаден от компетентен орган – този, който е възложил ревизията и от ръководителя на ревизията в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 от ДОПК.

Следователно след като ревизионният акт е издаден от компетентен орган и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията, то не са налице пороци водещи до неговата нищожност. В този смисъл възражението на жалбоподателя, за нищожност на РА поради некомпетентност на органа извършил ревизията е неоснователно.

Служебната проверка на съда по чл.160 ал.2 от ДОПК, не констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаването на оспорения пред настоящата инстанция РА, водещи до неговата отмяна на това основание.

Оспорения РА е и материално законосъобразен.

След анализ на събраните в хода на ревизията доказателства от ревизираното лице и резултата от извършените насрещни проверки на доставчиците-издатели на спорните фактури е направен извод, че „ДИ ЕНД ДИ МЕНИДЖМЪНТ“ ЕООД неправомерно е ползвало право на приспадане на данъчен кредит, както следва:

1. За данъчен период м.07.2022 г. ревизираното дружество е отразило в дневник за покупки 4 фактури, издадени от „ОБЕДИНЕНИ ТЕЛЕКОМИ“ ЕООД с предмет „комисионни за извършени услуги“ и ДДС в общ размер на 2 333,32 лв. От „ДИ ЕНД ДИ МЕНИДЖМЪНТ“ ЕООД е представен договор 02.08.2021 г. с предмет проучване и подбор на потенциални клиенти и пазар според зададени параметри и критерии от възложителя, водене на кореспонденция, прозвъняване и организиране на срещи на възложителя с клиенти. Възложителят дължи на изпълнителя възнаграждение предварително договорено и утвърдено с протокол, подписан от двете страни. Не са представени приемо-предавателни протоколи от ревизираното дружество. Приложен е отчет, в който не е установена конкретно извършената работа и кои са потенциалните клиенти, с които са водени преговорите. Няма доказателства за конкретните изпълнители на услугите, както и за начина на калкулиране на цената, за осчетоводяване и заплащане.

При насрещна проверка „ОБЕДИНЕНИ ТЕЛЕКОМИ“ ЕООД не е открито на адреса за кореспонденция, поради което ИПДПОЗЛ с връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. Документи не са представени от този доставчик. От справки в информационните масиви на НАП е установено, че „ОБЕДИНЕНИ ТЕЛЕКОМИ“ ЕООД е deregистрирано на основание чл. 176 от ЗДДС от 27.09.2021 г. За периода на издаване на фактурите дружеството няма регистрирани трудови договори и няма подадена справка по чл. 73 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛУ за изплатени доходи по извънтрудови правоотношения. Не са установени данни за притежавани обекти, от които да извършва дейността си. Направен е извод, че „ОБЕДИНЕНИ ТЕЛЕКОМИ“ ЕООД не разполага с необходимата обезпеченост за извършване на услугите и издадените фактури не отразяват реални доставки. На основание чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит за м. 07.2022 г. в размер на 2 333,32 лв.

2. За данъчни периоди м. 10.2021 г. и м. 11.2021 г. ревизираното дружество е отразило в дневника

за покупки 7 фактури, издадени от „СПРОБГ“ ЕООД с предмет „комисионни за извършени услуги“ и ДДС в общ размер 933,34 лв. По отношение на тази доставка не се отрича сключването на договор от 06.10.2021 г. със „СПРОБГ“ ЕООД с предмет проучване и подбор на потенциални клиенти и пазар по зададени критерии и параметри и стандарти на възложителя, протоколи за приемане на извършените услуги, доказателства за осчетоводяване, авансови отчети за разплащане към доставчиците, справки-декларации и отчетни регистри по ЗДДС. Според договора, възнаграждението подлежи на предварително уточняване и следва да е утвърдено с протокол подписан и от двете страни. Констатирано е, че не е предоставена информация за начина на калкулиране на стойността на услугите, доказателства за осчетоводяване и разплащане, за лицата, които са ги осъществили, водена търговска-кореспонденция с потенциални клиенти и с ревизираното дружество. При насрещна проверка на „СПРОБГ“ ЕООД е връчено ИПДПОЗЛ по реда на чл. 32 от ДОПК, в отговор на което не са представени изисканите доказателства. По данни от информационните масиви на НАП „СПРОБГ“ ЕООД е дерегистрирано по ЗДДС след издаване на фактурите. За периодите на услугите дружеството няма регистрирани трудови договори, както и управителят не е декларирал възникване на осигуряване и започване на дейност. Не са установени данни за притежавани обекти, извършени разходи във връзка с изпълнение на услугите. Констатирано е, че „СПРОБГ“ ЕООД има непогасени задължения по ЗДДС за периодите на ревизията. Прието е, че фактурите от „СПРОБГ“ ЕООД не отразяват реални доставки на услуги и са издадени на „ДИ ЕНД ДИ МЕНИДЖМЪНТ“ ЕООД с цел ползване на данъчно предимство и намаляване на дължимия ДДС за внасяне.

На основание чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС по същите е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 933,34 лв. за данъчни периоди м. 10.2021 г. и м. 11.2021 г.

3. За данъчни периоди м. 06.2019 г., м. 07.2019 г., м. 07.2021 г. и м. 12.2020 г. ревизираното дружество е отразило в дневник за покупки 15 фактури, издадени от „НЕБ КЪМПАНИ“ ЕООД /сега „ОИ КЪМПАНИ“ ЕООД/ с предмет „комисионни за извършени услуги“ и „телемаркетинг кампания“. От задълженото лице е представен договор от 10.04.2019 г. с предмет проучване, подбор, съдействие и посредничество при продажба на услуги. Възложителят се е задължил да извършва конкретните дейности подбор на потенциални клиенти и пазар според зададени параметри и критерии от възложителя, водене на кореспонденция, прозвъняване и организиране на срещи на възложителя с потенциални клиенти. Възложителят дължи на изпълнителя възнаграждение предварително договорено и утвърдено с протокол, подписан от двете страни. Приложени са процесните фактури, касови бонове и протоколи. Не са представени доказателства за начина на калкулиране на цената на услугите, лицата, които са ги осъществили. В протоколите услугите са отразени общо и не дават конкретна информация за организиране и провеждане на срещи с потенциални клиенти на възложителя и кои са преките изпълнители по тях. При насрещна проверка „ОИ КЪМПАНИ“ ЕООД е връчено ИПДПОЗЛ по реда чл. 32, ал. 6 от ДОПК. Документи от доставчика не са представени до приключване на ревизията. Установено е, че за периода на издаване на фактурите в дружеството е имало лица, наети по трудови правоотношения - две назначени на 11.06.2019 г. на длъжност „търговски представител“ и освободени на 07.10.2019 г.; едно лице наето на длъжност „асистент - офис“, назначено на 17.09.2020 г. и освободено на 30.05.2023 г., но няма платени осигурителни и здравни вноски. Прието е в РА, че липсва кадрова обезпеченост на този доставчик и същия не е имал възможността да осъществи фактурираните доставки.

На основание чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит за м. 07.2022 г. в размер на 9 600,00 лв.

Въз основа на установените факти и обстоятелства органите по приходите са стигнали до заключението, че процесните фактури не документират реални доставки по смисъла на чл. 9 от ЗДДС. Този извод е обоснован с липсата на кадрова и техническа обезпеченост на доставчиците да изпълнят фактурираните услуги - тестване на програмни продукти и видеозаснемане. Посочено е, че не са представени документи за предаване на резултата от услугите, няма информация как е определена стойността им, кога е възникнало данъчното събитие и от кого са извършени, при пълна липса на персонал или на назначени лица на длъжности ,които не съответстват на документираните услуги.

Предвид това на жалбоподателя е отказано ,на основание чл. 68, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС право на приспадане на данъчен кредит.

Настоящия съдебен състав намира отказа на данъчен кредит по процесните доставки за правилен и законосъобразен.

Реалното изпълнение на доставката е едно от основните обстоятелства, което следва да бъде преценявано с оглед формирането на извод за това дали е или не право на приспадане на данъчен кредит за тази доставка по аргумент от разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 2 от ЗДДС.

Удостоверяването на доставката или нейното реално осъществяване, в случаите, когато се касае за минал период спрямо този на ревизията, следва да бъде установено след анализ на резултатите от конкретната доставка при получателя.

Цитираната законова дефиниция изисква, освен фактическо наличие на резултат от осъществената доставка, удостоверяване и на обстоятелството, че получателят е придобил предмета на доставката от издателя на фактурата, по която се претендира право на приспадане на данъчен кредит.

Възникването на правото на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС е обусловено от:

1. качествата данъчнозадължено лице на доставчика и на получателя /вж. т. 25 от решението на СЕС по дело С-18/13/, /в случая се установява ,че по отношение на доставчика „ОБЕДИНЕНИ ТЕЛЕКОМИ“ ЕООД ,това изискване не е налице/

2. притежаването на данъчния документ от получателя - чл. 71, т. 1 ЗДДС,

3. получаването на стоките/услугите по доставката /"...действителното извършване на облагаемата сделка..." според т. 30 от решението на СЕС по дело С-642/11/ и 4.отреждането на полученото за икономическата дейност на ДЗЛ /така т. 36 от решението на СЕС по дело С-153/11/.

Отсъствието на който и да елемент от пораждащия правото на приспадане фактически състав изключва възникването на правото. Щом придобиването на правото на разпореждане като собственик със стоката /вж. чл. 14, § 1 от Директива 2006/112/ЕО и чл. 6 от ЗДДС/ и получаването на услугата /чл. 9 от ЗДДС/ са елементи от фактическия състав, пораждащ правото на приспадане, то за претендиращото данъчно предимство ДЗЛ е задължението да установи с убедителността на пълното доказване осъществяването на тези правно релевантни факти - чл. 154, ал. 1 от ГПК във вр. с § 2 от ДР на ДОПК. Съгласно константната съдебна практика наличието на фактура и счетоводното отразяване в дневници за покупки и дневници за продажби респ.СД по ЗДДС не е достатъчно условие за възникване на правото на приспадане на ДК. Доколкото се касае за извършени услуги, от съществено значение е проследяването на отделните елементи на доставката на услуга, което включва установяването на естеството на услугата, осигуряваният необходимия персонал и предаване резултата от извършената работа.

От доставчиците такива данни не са посочени , а след проверка в информационната система на НАП, органите по приходите са констатирали, че предмета на икономическата дейност на доставчиците не съответства на извършваната от жалбоподателя специфична икономическа

дейност .

По делото е работила ССЧЕ ,която подробно посочва начина на водене на счетоводството ,отразяването на доставките по съответните счетоводни сметки,плащанията на част от фактурите ,както и извършването на последващи доставки . Редовно воденото счетоводство и отразяването на доставките по счетоводни сметки обаче не е обвързано с реално осъществяване на доставката,както беше посочено по-горе. Нещо повече , жалбоподателя следва да докаже ,освен че доставките са реални ,а също така и че са извършени от лицата посочени като издатели на фактурите. Именно липсата на кадрови и технически потенциал ,оборва тезата на жалбоподателя ,че доставчиците „ОБЕДИНЕНИ ТЕЛЕКОМИ“ ЕООД; „СПРОБГ“ ЕООД и „ОИ КЪМПАНИ“, са действителните изпълнители на процесните доставки .

Наличието на търговска сделка обективизирана в договорите съотв. от договор 02.08.2021 г. с предмет проучване и подбор на потенциални клиенти и пазар с „Обединени телекоми“ЕООД ; от 06.10.2021г със „ СПРОБГ“ ЕООД с предмет „комисионни за извършени услуги“ и от 10.04.2019 г. с предмет проучване, подбор, съдействие и посредничество при продажба на услуги с „ОИ Къмпани“ЕООД не се отъждествява с наличието на доставка по смисъла на чл.9 от ЗДДС.

Отделно от това от представените от жалбоподателя фактури, договори и фискални бонове за плащане в брой, разходни касови ордери не се установяват параметрите на конкретната доставка.

Жалбоподателя не представя доказателства за възлагане на конкретни услуги, нито за изпълнението на такива - не са представени доказателства за предаване, съответно приемане на резултатите от извършване на заявените услуги.

Извършването на услуги следва да се докаже не само с представяне на сключен между възложител и изпълнител договор, а и чрез представяне на доказателства във връзка с реалното им изпълнение. След преценка на достоверността на първичните счетоводни документи, сочещи пряката реализация на стопанската операция, следва да се държи сметка и за събраните доказателства, установяващи потенциалната възможност за осъществяване на стопанските операции, в която се включва и кадровата обезпеченост на доставчика. От съществено значение е наличието на документи за извършени разходи от доставчика във връзка с изпълнение на услугата, за предаването на резултата от нея и др. Както в хода на ревизията, така и в настоящото производство не са ангажирани доказателства, че доставчиците са разполагали с необходимия персонал, за да могат да изпълнят договора с жалбоподателя .

Съдебната практика ,към която и настоящият съдебен състав се придържа е категорична , че за да се ползува получателя по една доставка от данъчната привилегия да приспадне платения от него ДДС е необходимо да установи на първо място ,че доставката е реално извършена , по аргумент на чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1

от ЗДДС т.е стоките и услугите трябва да са фактически получени, за да може тази сума на данъка да бъде приспадната. В този смисъл са и решенията на СЕС - Решение 06.12.2012 г. по дело C-285/2011 г., Решение от 31.01.2013 г. по дело C-643/11 г., Решение от 29.04.2004 г. по дело C-152/02 и др.

Правилен е извода на органа по приходите ,че доставката единствено е документирана, без да е реално извършена . Начислявайки ДДС без да е налице реална доставка какъвто е настоящият случай обуславя неправомерно начисляване на данъка и лишава жалбоподателя от право да приспадне дан.кредит като получател на доставката.

Действително съдебната практика е насочена към признаване право на данъчен кредит, независимо дали ДЗЛ е проверило дали издателя на фактурата има наети работници ,складове или ,че разполага с технически възможности за изпълнението им ,дали има плащане по фактурите , регистриране касови апарати от доставчиците и т.н, без органа да е установи въз основа на обективни данни ,че това лице е знаело или е било длъжно да знае,че сделката с която обосновава правото на приспадане на ДК е част от дан.измама,извършена от посочения издател или от др. стопански субект нагоре по веригата / Решение № 12375/26.09.2013г по к.а.д № 539/2013г на ВАС , Решение №16572/11.12.2013г по к.а.д № 11266/2013г на ВАС , Решение № 2364/19.02.2013г по к .а.д № 6075/2012г на ВАС ,Решение на СЕС по делоC-324/11 ; C-80/11г;C-142/11; C-18/13.

Цитираната практика на СЕС не освобождава съда от задължението да прецени доказателствата за наличие на предпоставките за признаване на данъчния кредит по ЗДДС,първата от които е осъществяване на доставките на стоки и услуги по спорните фактури. От значение за признаване право на ДК е данъкът да е начислен правомерно, което означава да е налице данъчно събитие, т. е да е прехвърлено правото на собственост върху стоките или да са извършени услугите. Изводите на съда не са в противоречие с цитираните решения на СЕС, както и с други в същия смисъл, тъй като в своята константна практика СЕС приема, че право на данъчен кредит е налице само когато са извършени доставки, които обстоятелства подлежат на доказване с допустимите доказателствени средства, както в хода на ревизионното,така и в хода на съдебното производство. Именно неустановената реалност на доставките е основание да се направи извод за неправомерно начисление на данъка по смисъла на чл.70, ал.5 ЗДДС.

Правилото , че за да възникне право на приспадане на данъчен кредит за получателя по доставката, е необходимо да е налице реално осъществена доставка,важи с пълна сила по отношение на процесните доставки . Както беше посочено по-горе ,законът не свързва правото на данъчен кредит, единствено с издаването на фактури, а поставя изискването да са налице реално осъществени доставки , което представлява предпоставка за начисляване на данък от доставчика и съответно- за възникване право на приспадане на данъчен кредит за получателя

по доставката ,каквото в случая не е налице . Липсата на конкретни параметри на доставките , обуславя невъзможност да се проследи ,дали представените от жалбоподателя като съпътстващи доставката документи съответства на фактурираната услуга.

Следователно оспорения РА е правилен и законосъобразен, а жалбата срещу него е неоснователна и недоказана и следва да се отхвърли.

Предвид изхода от процеса жалбоподателя ще следва да заплати на ответника ,претендираното юрисконсулско възнаграждение в размер на 909,58 евро ,съгл. Чл.7 ал.2 т.3 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа .

Водим от горното ,съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ДИ ЕНД ДИ МЕНИДЖМЪНТ ЕООД, ЕИК[ЕИК] с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 4, представлявано от управителя Ж. К. М. чрез пълномощника му адв. Х. Р. от САК с адрес на дейност [населено място], [улица] ет.5 , срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221724002198-091-001/11.12.2024 г., издаден от М. А. К.-Н. - орган, възложил ревизията, и Г. С. Б. - ръководител на ревизията, в частта с която е потвърден с Решение № 234 / 26.02.2025г на Директора на Дирекция „ОДОП“ С. и с който са установени допълнително задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 15 331,72 лв., в т.ч. за ДДС в размер на 10 533,34 лв. за данъчни периоди м. 06.2019 г., м. 07.2019 г., м. 08.2019 г., м. 12.2020 г., м. 10.2021 г. и м. 11.2021 г. и лихви в размер на 4 798,38 лв. като неоснователна

ОСЪЖДА „ДИ ЕНД ДИ МЕНИДЖМЪНТ ЕООД, ЕИК[ЕИК] с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 4, представлявано от управителя Ж. К. М. да заплати на Дирекция „ОДОП“ С. сумата 909,58 евро , представляваща юрисконсулско възнаграждение

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението на страните ,че е изготвено.

СЪДИЯ: